

συνδετικὸν ἐν ἀπασὶ τοῖς χρόνοις α ἡ ἔ. Καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ παρατάτῳ χρόνῳ τὸ χρακτηριστικὸν ἔ μεταβάλλεται εἰς π. π. χ. λιολ-ῆ-ικ (χουνῶ), ζα-λιολ-ῆ-χъ (ἀόρ:), λιολ-ῆ-ῆ (προστ:), λιολ-ῆ-β-βαμъ λιολ-ῆ-β-βαχъ (ύποθ:), λιολ-ῆ-λ-λ (μετ: ἐν:), λιολ-ῆ-η-η (μετ: παθ:).

Αἱ εἰρημέναι τρεῖς κλάσεις σχηματίζονται ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐκ τῶν πεστάρων πάραδειγμάτων [μύη, ορή, βοδά, γύη, πλύνω, ὄργόνω, κεντῶ, δυπλόνω], τῆς πρώτης συζυγίας, ἡ IV. καὶ V. ἐπὶ τοῦ ορή, ἡ VI. ἐπὶ τοῦ βοδᾶ καὶ ἡ VII. ἐπὶ τοῦ γύη.

IV. Αὕτη ἡ κλάσις ἔχει συνδετικὸν α μόνον εἰς τὸν ώρισμένον παρωχυμένον καὶ εἰς τὴν μετοχήν, ἐν δὲ τῇ ὑποθετικῇ ἐγκλίσει ἄλλα ῥήματα τὸ φυλάττουσιν, ἄλλα τὸ ἀποβάλλουσιν. π. χ. κοβ-ῆ [καρφώνω], κοβ-ῆχъ [παρ:], ζα-κοβ-ῆ-χъ [ἀόρ:], κοβ-ή [προστ:], κοβ-ά-β-βαμъ κοβ-ά-β-βαχъ, [ύποθ:], κοβ-ά-λ-λ (μετ:), κοβανъ (μετ:).

V. Αὕτη ἡ κλάσις ἔχει ἐγ τῇ ὁμηρίᾳ τῶν ῥημάτων ερ, ει, ορ καὶ μετὰ ταῦτα συνδετικὸν α ἡ ἔ μόνον εἰς τὸν ώρισμένον παρωχυμένον καὶ τὴν μετοχήν, ἐν οἷς ἀποβάλλουσι τὸ τῆς ὁμηρίας ο ἡ ε-ε. π. χ. βερ-ή (συνάζω), βερ-ῆχъ (παρ:) οβρ-ά-χъ (ἀόρ:), εμλ-ῆ-χъ (ἀόρ: τοῦ μένη=ἀλέθω, εμλ-ῆ-λ-λ, [μετ:], εμλ-ῆ-η [μετοχ: παθ:]), πόρη [ξυλόνω], παρπαρχъ [έξυλωσα].

VI. Η ἡ τῆς κλάσεως ταύτης λήγει 1) εἰς ὅδοντο πρόφερτα Δ, Τ, 2) εἰς χειλεοπρόφερτον δ, 3) εἰς λαρυγχοπρόφερτα Γ, Κ, Χ, καὶ 4) εἰς γλωσσοπρόφερτα Ζ, Ε, προσέτι αὕτη ἔχει συνδετικὸν ο-ε- μόνον εἰς τὸν ώρισμένον παρωχυμένον καὶ εἰς τὴν παθητικὴν μετοχήν, τὸ δὲ συνδετικὸν τοῦτο ο μεταβάλλεται εἰς ε ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ πρίτῳ ἐνικῶ προσώπῳ τούτου τοῦ χρόνου καὶ ἐν ταύτῃ τῇ μετοχῇ, ἐν δὲ τῇ ἐνεργητικῇ μετοχῇ τὸ συνδετικὸν ἔ διατηρεῖται μὲν μετὰ το δ, Γ, Κ, Χ, Ζ, Ε,